

holde bestemmelser om foranstaltninger på bebyggelse, som ikke indeholder boliger, f.eks. afhjælpning af ulemper fra erhvervsbebyggelse eller af forhold, som virker skæmmende i forhold til den omliggende boligbebyggelse. Kommunalbestyrelsen kan tillige beslutte, at boligejendomme skal forbedres indenfor de i § 3 nævnte normer, og at anden bebyggelse gøres i stand. Herudover kan der træffes beslutning om andre foranstaltninger som fællesanlæg for flere ejendomme og sikring af disse anlægs vedligeholdelse og drift. De gennemførelsesbestemmelser, som kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, svarer stort set til, hvad der efter saneringsloven kan bestemmes ved en saneringsplan. Ved beslutninger om gennemførelse af foranstaltninger på eksisterende bebyggelse indgår en række overvejelser af planmæssig og økonomisk art. Målet for byfornyelsen må være at søge gennemført en generel forbedring af området indenfor det åremål og de økonomiske rammer, der kan forudses på planlægningsstidspunktet.

Det vil være det normale, at manglerne ved omgivelserne ikke kan afhjælpes individuelt på den enkelte ejendom. I visse tilfælde, hvor bebyggelsen stort set er tidssvarende, men omgivelserne er mangelfulde, f.eks. på grund af røg og støj eller mangel på offentlige friarealer, vil kommunalbestyrelsen kunne søge forholdene forbedret gennem anvendelse af anden lovgivning, f.eks. miljøbeskyttelsesloven eller ved at udlægge arealer til offentlige formål og anlægge offentlige legepladser eventuelt forbedre institutionsforsyningen. Ved planlægningen af en byfornyelse skal kommunalbestyrelsen tage hensyn til, hvad der i en eventuel gældende lokalplan for området er optaget bestemmelser om. Den skal også overveje at træffe beslutning om foranstaltninger, som anden lovgivning eller gældende planer giver den hjemmel til at forlange opfyldt. Om forholdet mellem kommunalbestyrelsens beslutning efter § 7 og dens lokalplanlægning henvises til bemærkningerne til § 9.

Ligesom ved en saneringsplan skal kommunalbestyrelsen i sin beslutning om byfornyelse angive, hvilke ejendomme det er nødvendigt for den at råde over, og hvilke arbejder den enkelte ejendoms ejer selv kan udføre, og hvilke der kun kan udføres for flere ejendomme under ét. Er dette tilfældet, skal kommunalbestyrelsen overveje, om et flertal af ejerne må forventes at ønske selv at gennemføre arbejderne i fælleskab og have praktisk mulighed derfor, eller om det skønnes påkrævet eller mere praktisk, at kommunalbestyrelsen handler på ejernes vegne. Ud fra disse overvejelser skal

kommunalbestyrelsen træffe beslutning efter stk. 3, nr. 3.

Kommunalbestyrelsen skal udover at beslutte hvilke indgreb, der skal foretages i bebyggelsen og dens friarealer, også fastsætte en tidsfølge for gennemførelsen.

Til § 8.

Det pålægges kommunalbestyrelsen at søge byfornyelse efter kap. II fremmet forud for boligforbedringer efter kap. III. Dette vil formentlig også være i overensstemmelse med kommuneplanens tidsfølge for byfornyelsen, idet det må formodes, at de områder, hvor egentlige byfornyelsesforanstaltninger vil være påkrævet, vil være af dårligere kvalitet end områder, hvor det er tilstrækkeligt med forbedring af selve boligbebyggelsen.

Det er endvidere et vilkår for kommunalbestyrelsens adgang til at iværksætte beslutninger efter § 7, at den har fået stillet økonomiske muligheder til rådighed efter kap. VII. Der skal således være tilstrækkelige rammer til rådighed for kommunalbestyrelsen til, at den kan give tilsagn om rentesikring, og til at den kan få fornøden refusion af de øvrige udgifter ved byfornyelsen.

Til § 9.

Disse bestemmelser skal sikre, at såvel offentlighed som de direkte berørte, orienteres tidligt om kommunens planer om byfornyelse, og får adgang til gennem indsigelser eller ved at stille ændringsforslag, at påvirke kommunalbestyrelsens endelige beslutning, som de også vil blive orienteret om. I princippet svarer disse regler til reglerne i kommuneplanloven om tilvejebringelse af lokalplaner. Ifølge lovforslagets § 6 er det en forudsætning for anvendelse af kap. II om byfornyelse, at det fornødne plangrundlag efter kommuneplanloven foreligger. Kommuneplanlovens § 16, stk. 2, bestemmer, at en lokalplan skal tilvejebringes, når det er nødvendigt for at sikre kommuneplanens virkeliggørelse. Kommuneplanlovens § 16, stk. 3, bestemmer, at en lokalplan skal tilvejebringes, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse. Det vil således som regel være nødvendigt i forbindelse med en byfornyelsesbeslutning, at tilvejebringe en lokalplan efter kommuneplanloven. I visse tilfælde, f. eks. hvor byfornyelsen alene vedrører mindre foranstaltninger, f. eks. gårdrydninger og indvendig modernisering i boligbebyggelsen, er det ikke nødvendigt at tilvejebrin-